

— Beslutter Retten Fængsling under Efterforskningen, skal Fængslingen begrænses til højst 4 Uger ad Gangen. — Børn under 15 Aar maa kun fængles, hvor Omstændighederne og deres Livsforhold i høj Grad tale derfor. — Med Hensyn til fængsledes Behandling m. v. er fastsat en Række særlige Bestemmelser. (De maa ikke uden eget Samtykke sættes sammen med Fanger, der udstaa Straf, afsone Bøder ell. desl., og de skulle i det Hele, saa vidt muligt, sidde hver i sit Rum; de skulle have Ret til at anskaffe sig Bøger, Blade og Skrive-materialier o. l., og de kunne forlange Udlaan fra Fængslets Bogsamling; legemlig Revselse maa ikke anvendes som disciplinær Straf; hverken Arrestforvareren eller andre maa benyttes til at udforske dem o. s. v.)

C. Forfølgningen af en Straffesag.*)

I. Før Tiltale rejses:

1. Efterforskning. Det paahviler *Politiet* at lede Efterforskningen. Uden for Kjøbenhavn fører Overanklageren Overtilsynet dermed, medens der i Kjøbenhavn ikke bliver Tale om noget saadant Overtilsyn, idet Politidirektøren er Justitsministeren umiddelbart underordnet. Klager over Misbrug fra Politiets Side kunne fremsættes for Retten. Rettens Medvirkning kan kræves — saavel fra Politiets som fra sigtedes eller hans Forsvarers Side — til Vidneafhøring (hvor en saadan, maatte være nødvendig eller hensigtsmæssig allerede paa dette Stadium), Udmeldelse af Skønsmænd, Beslaglæggelse, Fængsling o. s. v.

2. Forundersøgelse foretages af vedkommende *Underret* som Undersøgelsesret efter Begæring af Politimesteren. Forundersøgelse finder som Regel kun Sted, hvor Talen er om Forbrydelser, der undergives egentlig kriminel Forfølgning (altsaa ikke, hvor der kun er Tale om Politisagsbehandling). Dens Øjemed er i Hovedsagen „at tilvejebringe saadanne Oplysninger, som udfordres for at afgøre, om, for hvilken Forbrydelse og for hvilken Ret Tiltale skal rejses. Der tilvejebringes altsaa ikke,

*) Lovforslagets Bestemmelser, der fra et tidligere Tidspunkt end Kommissionens Udkast gør det, lægger Sagens Forfølgning i Parternes Haand, stemme i det Hele med, hvad Justitsministeren og Folketingets Udvalg eller dets Flertal enedes om 1901—02. Et Mindretal i Kommissionen (Klein, Oct. Hansen, N. J. Larsen og Nyholm) har udtalt sig i lignende Retning. — Jfr. Landst. Udv. Bet. ndfr. Nr. 30.